

N V P T I I S

ILLVSTRISS. ET
POTENTISSL. PR. AC DOMINI,
D N. AVGVSTI SAC. ROM. IMPERII PR.
VII uiri & ensiferi, Pr. Electoris, Ducis Saxoniæ,
Landgrauij Thuringiæ, Marchionis Miſniæ,
& Burggrauij Magdeburgensis, &c.
II. Sponsi,



CELEBRATIS CVM INCLYTA ET PVDICISS.

Heroina

ILLVSTRISS. ET GENERO-
ſiſſ. Pr. ac Domini, Dn. IOACHIMI ERNESTI, Pr.
Anhaldini, Comitis Ascania, Domini Seruestæ ac
Bernburgi, &c. F. Dn. AGNETE HED-
VVIGI Sponsa, &c.

A. D. III. NŌN. IANVAR. ANNO
CHRISTI IESV CL. ID. XIV.

VOTVM STUDIO SVBIECTISS. VOLVNTA-
TIS NVNCVPATVM

A
GRECORIO BERSMANO ANNAEBER-
gensii, illustr. Gymn. Seruestani Rectori.

S E R V E S T A E,
Excudebat Bonaventura Faber. 1586.

H. Sax. C
720, 45

ПЛАСТЬЯ

ПОЛІТИКА РИАЧ ДОМІНІК
Ізборникъ Кіївскаго князя
Львівськаго міста Львівської
Слободи Мідній Міст
ІІ Сюжет

ПЛАСТЬЯ

Ізборникъ Кіївскаго князя
Львівськаго міста Львівської
Слободи Мідній Міст
ІІ Сюжет

ПЛАСТЬЯ

Ізборникъ Кіївскаго князя
Львівськаго міста Львівської
Слободи Мідній Міст
ІІ Сюжет

ПЛАСТЬЯ

Ізборникъ Кіївскаго князя
Львівськаго міста Львівської
Слободи Мідній Міст
ІІ Сюжет

ПЛАСТЬЯ

Ізборникъ Кіївскаго князя
Львівськаго міста Львівської
Слободи Мідній Міст
ІІ Сюжет

ΞΥΝΘΕΩ.

FAS, sibi cuncta virum promittere numine
dextro,

Omnia fas sperare; Dei quia subditur o-
mnis

Imperio natura, nec est obnoxia legi,
Nec certo prescripta modo, sine lege potestas.

Nil desperandum nutu aspirante potenti,

Qui freta, qui terras, qui magnum torquet Olympum:
Nil desperandum Christo duce, & auspice Christo.

Annuat ille, rotas sistet Sol: annuat idem,
Lapsus unda suos medio frenabit in amni,
Et conuertet iter cursu reditura supino.

Annuat, aduerso Boreas insurget ab axe,
Et sua cum phocis mutabunt prata iuenci,
Et pontum volucres tranabunt, aëra pisces,
Et pacem iungent ursi, & genus acre leones.

Ille coire iubet discordia seminarerum,
Et sociare uno concordem in corpore nexum,
Frigida ne pugnent calidis, humectaq; siccis,
Mollia neu duris decretent, tenuia crassis.
Ille mari, toto diuisaq; corpora cælo

Junctura ligat vnanimi mentisq; foriq;
Et geminans vnum, de binis efficit vnum,
Ne modo qui fuerat suns, amplius ille suns sit.
Sed suns alterius pes fiat, pectus, ocellus.

Quid moror? ille vetat viduo tabescere lecto,
Postquam primus amor desertum morte reliquit,
AVGVSTVN, imperij columnen quo sospite, non dum
Teutonia fractas res accisasq; fatemur.
Quid moror? ille senis iuuenili sanguine venas
Implet, etatis minuit cum mole laborem:
Ascaniaq; sat am dio de germine Nympham
Connubio iungit suasi, qua dura senecta
Fatal euans, tristem obducat solamine luctum.

Credimus? an tantam sors haud incerta salutem
Conciliat, neq; consilio sine numinis, heros
Saxonie, IOACHIME tuos ERNESTE penates
Ingreditur, pactaq; torum sibi virginis ambit,
Induiturq; procum sceptri grauitate remota?
Credo equidem, nec vana fides, connubia fatum
Hac sancit; fato coeunt in fædera dextre
AVGVSTI DUCIS AGNETISQUE binominis
ambæ.

Ergo latitia nemus omne, amnesq; resultant,

Cl-

Clamoremq; ferunt gratatum ad sidera venti:
Et quem Saxo iacit plausu, vicinaq; linguis
Myrsidos ora fauens, nec cedens Marchia votis:
Et quem Tyrigetes cum Franco consonus edunt,
Cumq; Charitinis sociata voce Cherusci,
Et lecti proceres, Germanae robora pubis.
Certat Anhaldina studijs gens impigrat terra,
Hinc trabeatus eques, hinc prouida cura senatus
Ad vigilans, feruent hymeneia ad gaudia ciues:
Nec sua Dessauium capit intramœnia vulgus
Spectantum latas angustat turba plateas,
Et foras plebeio teritur praetextatum multu,
Et permixta stola cyclas spatiofa laborat.

At domus urbe nitens summa, quam leniter undis
Milda suis lambens hyberno stringit ab ortu,
Tectum augustum ingens, regali splendida gaza
Instruitur: fulgent pictis ornata tapetis
Atria, candet ebur solijs, auroq; renident
Pocula, mensa auro splendent, tedam imbuit aurum.
Hic aula in medio diuæ geniale locatur
Accubitum, struiturq; torus, quem sindone velat
Baccatalor, & pradiuite byssus amictu,
Intextos longo signans patrum ordine vultus,

Ascania de stirpe patrum, cum gente nepotum.

*O nimium fausto Parcarum stamine iuncti,
Nulla quibus similes lux unquam iunxit amores,
Heroes saluete mihi: salve optima virgo,
Diuorum prognata satu, parituraq; diuos.*

*Salve virginei flos intemperate pudoris,
Nominis augurium morum virtutibus implens.*

Salve AGNES, salve HEDVIGIS: cui sidera lato

Riserunt voltu, non vanum sternuit omen

Nascenti, quicunq; bonus, quicunq; probatus

Religione Deo, carus pietate parenti;

Perfugium praestes miseris, quod nomine spondes

Ipsatuo; ESTERAM praestes te rebus in arctis,

Armat in innocuos cum vis crudelis AMANEM.

Sic nulli thalamum questus, nec iurgiamensam

Turbabunt: sic semper Amor, sic Gratia vestras

Ambibunt sedes, & labris corda ligabunt.

Tu quoq; tu septem decus immortale viratus

Imperijs, quo non VITEKINDI è sanguine tantum

In tituli quisquam meritis processit honorem,

AVGVSTE, augendis nomen fatale tropais,

Accipe felici deductam sidere Nympham,

Nec, maior quamuis, hanc deditnare maritam.

Cuius

Cuius ab ore faces, cùm vult accendere diuos,
Ignipotens inflamat Amor: cui lumina flamas
Bina vomunt, imitatur ebur manus, inq; natantes
Lacte rosas aquant nivio labra mixta rubori,
Bombycum vincit telas coma, lilia ceruix.
Quam Charites finxerè manu, Mildalbides inter
Gemmae conchatis enutriuere sub antris
Eductam ingenuè, sancto assuetamq; pudori.
Quam præter meruit dici te nulla marito
Digna, nec in vacuum succedere nupta cubile.
Accipe coniugij sociatam fædere diuam,
Alma cui castum Pietas insevit amorem.
Quam tibi confortem vita, de millibus vnam,
Delegit Deus ipse, tuo Deus equus amori,
Et luctus relevare graues, curisq; mederi
Præcepit, matremq; tua de prole vocari.

Nempe sui non dum curam dimittere catus
(Jam pridem quamuis cæli te regia nobis
Inuideat, pridemq; iubas tibi contrahat, olim
Puniceo qui nascenti Leo fulsit in ortu)
Non dum ille imperij te vult deponere fasces,
Quod fulcis humero certam prohibente ruinam.

Ergo tuam quoties ulnis amplecteris HAGNEN,

HAGNE AVGUSTE tua quoties fers oscula labris,
Sponsa tibi subeat Christi, quam fædere iuris
Despondit sibi perpetui propriamq; dicavit,
Expertem naui, frontis sulcoq; carentem,
Atq; suo lotam depurgatamq; cruore.
Cuius membra sumus corpus commune profisi,
Communis corpus capit is, cui nomen Iesu.
Huius ciuitati subeat, qua supplice voltu
Intonsas laniata comas, perfusaq; multo
Puluere caniciem, atq; imbutam sanguine vestem,
Augustos amplexa pedes, tibi brachia tendit.

Audi humiles, dux summe, preces; miserere rogan-
Dum licet, & non dum gladij, rot a, flumina, virga, (tis,
In misera cedes, & tristia vulnera desunt;
Dum super exilio locus est, ferrumq; catenis,
Ligna rogis restant, nec tortor deficit omnis.
Eripe quod superest, immanibus eripe bellis,
Aut, hoc si nimium est, turbatis consule rebus;
Consule turbata male religionis honori.

Incipe, nec segnis procerum manus orsa sequetur,
Teutonia procerum, Christi quos gloria tangit.
Ad te oculos auresq; trahis, tu diriges omnes
Exemplo, dubijs Helice Cynosuraq; rebus.

A II

A

Affer

Affer opem, de te sibi quam spes ampla piorum
Promittit, cuius soli est tibi summa potestas
Concedente Deo: quin concessa utere sorte.
Assere diuini illibata oracula verbi,
Quod Patris interpres cælo patefecit ab alto,
De genitore Deo Deus, & caro virgine matre,
Verus homo verusq; Deus, non nomine tantum:
Quod vates, quod bis seni docuere ministri,
Quod per tot casus, per tot discrimina vita,
Sanguine signatum testes tenuere fideles.
Assere saluifica sanctissima fercula cœna,
Ad vitam, mandente fide, qua pascimur omnes.
Quod potes, insani rabiem compesce furoris,
In mea crudeli grassantis visceralingua:
Supprime certanti maledictis lora caterua,
Qui parere tuis animosos cogis habenis,
Ne diro insonte macerent conuicia morsu,
Queis vinci pulcrum, nunquam viciisse decorum est.
Te cohidente, precor, sileant infanda cathedra
Fulmina, iam flammis in me bacchata trisulcis,
Scombrorum sileant tunica, piperisq; cuculli,
Sugesti & raucam reprimant crepitacula vocem;
Disceptare Dei liceat, te iudice, causam

A 5

Hos

Hos contra, Christo qui suffurantur honorem,
Templaqs blasphem*i* rumpunt clamoribus oris,
Tellurem cœlo miscentes, aether a terris;
Vno Christicolas uno omnes ordine habentes,
Omnibus infesti pariter, quicunqs, magistrum
Agnoscunt solum, doctorem patris Iesum.
Causa Dei est, AVGVSTE, Dei tu suscipe causam:
Neu dubita, euentum rebus feret ille secundum.

Hoc decet officium proceres, hæc munera cunctis
Imposuit, quibus ipse suum haud inuidit honorem,
Arbitriumqs Deus tribuit vitaqs, necisqs.
Hoc pietas tua poscit opus, que didita terris,
Solis utramqs domum, fama celebrante, repleuit.
Hoc exempla iubent veterum præclara regentum,
Vita mea quorum stabat contenta salute,
Quod se membra mei censerent corporis, atqs,
Non possent odisse suam mea portio carnem.
Hoc desiderium, communia vota piorum
Exposcunt: votis desiderioqs piorum
Cede locum: potior neute, fac, cura moretur,
Nec tardet paci aduersum genus atqs quieti,
Nil nisi bella crepans, animamqs, necemqs piorum.
Sic meriti monumenta tui, laudesqs manebunt,

Dum

Dum pisces aquor pascet, dum sidera cœlum,
Dum flores campi: volucres vebet aura canoras;
Dum merces pietatis erit, dum præmia recto
Constabunt, lucisq; vices noctisq; meabunt.
Sic votis Deus ipse tuis cæptisq; faciebit,
Conditor ut pacis, Sionis pace fruare,
Prolis & aspicias latâ cum pace nepotes.

θεῶ δόξα.

Psal. CXXIL

Precamini pacem Ierusalem, prosperentur
diligentes te.

Sit pax in munitione tua: prosperitas in
turribus tuis.

Propter fratres meos & propinquos meos loquar
nunc pacem intra te.

Propter domum Iehouæ Dei nostri, quæram
bonum tibi.



BL CXIV

Bacchus in bacche letantur
dilectus est
Sic pax in munitione tua: proles istae in
tempore certe
Pax et quiete nosce quod
hunc decimam invictum
Iacobus dominum Iacobum Dicit dominum
ponit upi.

3

2

1

Hist. Sax. b. 720, 45